

MARTA WOYNAROWSKA

redaktor wydania

Co łączy ks. Jana Mikosa i Annę Saramańską? Spokojnie – nie chodzi o żaden skandal. Tych dwoje poświęca się dla innych, o których przy takich okazjach mówimy „bliźni”. Tymczasem dla księdza Jana, założyciela i dyrektora Schroniska im. św. Brata Alberta „Nasze gospodarstwo” w Nowym Skoszynie, oraz pani Ani, kierującej świetlicą środowiskową przy kolegiacie św. Marcina w Opatowie, każdy bliźni ma konkretną twarz, imię i potrzeby. Tych dwoje łączy więc... miłość do bliźniego. ■

ZA TYDZIEŃ

- Z okazji DNIA CHOREGO przyjrzymy się codzienności w Zakładzie Opiekuńczo-Pielęgnacyjnym w Tarnobrzegu
- Zaprezentujemy PANORAMĘ PARAFII PW. CHRYSYTA DOBREGO PASTERZA W TARNOBZRZEGU

Sandomierskie kolędowanie dziennikarzy

Media dla edukacji

Trzecie już diecezjalne spotkanie opłatkowe ludzi mediów odbyło się 27 stycznia br. w sandomierskiej parafii pw. Nawrócenia św. Pawła w Sandomierzu. Przybyli na nie dziennikarze prasowi, radiowi, telewizyjni i internetowi z całego regionu.

Dziennikarski opłatek rozpoczęła uroczysta Msza św. w XV-wiecznej sandomierskiej farze, której przewodniczył proboszcz, ks. Krzysztof Rusiecki, diecezjalny duszpasterz rzemiosła i ludzi biznesu. Homilię „Dzieci i media – wyzwania dla edukacji”, przybliżającą najnowsze orędzie Benedykta XVI na 41. Światowy Dzień Środków Społecznego Przekazu, wygłosił ks. Roman B. Sieroń, dyrektor oddziału sandomierskiego „Gościa Niedzielnego”. Po Eucharystii zebrani w domu parafialnym wysłuchali wykładu ks. Rusieckiego, jed-

KS. DARIUSZ WOŹNICZKA

nocześnie wykładowcy etyki w sandomierskich Seminarium Duchownym i Instytucie Teologicznym im. bł. Wincentego Kadłubka „Podstawy etyki dziennikarskiej” oraz spotkali się przy świątecznym stole. Wśród gości spotkania byli m.in. ks. Dariusz Woźniczka, odpowiedzialny za serwis „Diecezja Sandomierska w Internecie”, dzienni-

Po Mszy św. dziennikarzy ugościł proboszcz parafii pw. Nawrócenia św. Pawła ks. kan. Krzysztof Rusiecki

karze „Naszego Dziennika”, „Gościa Niedzielnego”, Radia Lełiwa oraz reprezentant mediów ostrowieckich ks. Paweł Anioł. Organizatorami dziennikarskiego kolędowania byli sandomierska redakcja „Gościa Niedzielnego” i oddział Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich w Stalowej Woli, z jego prezesem Dionizym Garbaczem. **ERBES**

PASJONACI SĄ WŚRÓD NAS

Znaną od lat receptą na szczęśliwe życie jest umiejętne połączenie pożytecznego z przyjemnym, czyli pracy zawodowej i pasji. O takiej pracy, która równocześnie byłaby ciekawym hobby, marzy niejeden z nas. Pracę i pasję łączy nestor sandomierskich zegarmistrzów Stanisław Krzywiecki, który oprócz „zawodowego” gromadzenia setek niezwykłych zegarów pasjonuje się filozofią i teologią. Prezentowane zdjęcie pana Stanisława jest małym traktatem filozoficznym: prawie 90-letni filozof trzyma w rękę swój portret z dzieciństwa, który wobec zgromadzonych zegarów szepcze: Czas ucieka, wieczność czeka... **ERBES**

Sandomierz ma szczęście do ludzi z pasją, takich jak Stanisław Krzywiecki, zegarmistrz, filozof i kolekcjoner

Piłka poszła w ruch

KLIMONTÓW. W hali sportowej Gimnazjum im. Papieża Jana Pawła II odbył się II Halowy Turniej Piłki Nożnej Ministrantów Dekanatu Klimontowskiego. W kategorii szkół podstawowych najlepsi okazali się ministranci z Chobrzezan. Wśród gimnazjalistów zwyciężyli przedstawiciele ministrantów ze Świątnik. W najstarszej grupie wiekowej

równych sobie nie mieli ministranci z Klimontowa. Wszyscy piłkarze otrzymali pamiątkowe dyplomy, a najlepsze drużyny puchary. W poszczególnych kategoriach wiekowych wyróżniono również najlepszych strzelców i bramkarzy. Wszystkie mecze sędziował Krzysztof Skórski – sędzia i nauczyciel ZSP w Klimontowie.

Wyróżnieni piłkarze oraz drużyny w towarzystwie sędziego Krzysztofa Skórskiego

Wspólne komisje

DIECEZJA SANDOMIERSKA. W leżących po sąsiedzku diecezjach: przemyskiej, rzeszowskiej i zamojsko-lubaczowskiej oraz naszej będą pracować powołane wspólnie dwie odrębne komisje: historyczna i prawna. Pod dekretem ustanawiającym Międzydiecezjalną Komisję Historyczną i Prawną podpisa-

li się: abp Józef Michalik, bp Andrzej Dzięga, bp Kazimierz Górny i bp Wacław Depo. Ich zadaniem będzie zbadanie przechowywanych w IPN materiałów dotyczących osób duchownych. Komisje powołano w ślad za wskazaniem Rady Stałej KEP i biskupów diecezjalnych z 12 stycznia br.

Bawili się razem

RUDNIK NAD SANEM. 6 do 5 wygrali funkcjonariusze z Komendy Powiatowej Policji w Nisku z rudnickimi nauczycielami w meczu piłki nożnej, który został rozegrany podczas turnieju integracyjnego „Baw się razem z nami”. Mecz odbył się

w Miejskim Ośrodku Sportu i Rekreacji w Rudniku nad Sanem. W turnieju wzięli także udział uczniowie Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego w Rudniku nad Sanem oraz ich koledzy i koleżanki z innych miejscowych szkół.

Uczniowie integrowali się szybko, kibicując policjantom i nauczycielom

W końcu u siebie

ZBYDNIÓW. Do nowej szkoły wprowadzili się uczniowie Publicznego Gimnazjum nr 2 w Zbydniowie w gminie Zaleszany. Jej budowa trwała sześć lat i kosztowała 1,5 mln złotych, z czego 230 tys. złotych dołożył Urząd Marszałkowski w Rzeszowie. Wstęgę uroczystie przecięli wicestarosta stalowowolski Maria Ragan, przewodniczący Rady Gminy Zaleszany Wiktor Przybysz, dyrektor gimnazjum Genowefa Samołyk oraz przewodnicząca szkolnego samorządu Katarzyna Sabat. Krzyże, które zawisną w

Krzyże i klasy poświęcił ks. Zygmunt Lipiec

klasach, oraz pracownie i gabinety szkolne poświęcił ks. Zygmunt Lipiec.

Jasełka, jasełka

KLIMONTÓW. W Gminnym Ośrodku Kultury odbył się III Dekanalny Przegląd Jasełek. Na scenie sali widowiskowej pod kierunkiem katechetek, nauczycieli i kapłanów swój kunszt aktorski zaprezentowali uczniowie: ZPO w Chobrzezanach, PSP w Janowicach, PSP – Filia w Ossolinie, PSP w Słotowie, PSP im. Jerzego Ossolińskiego w Klimontowie, Gimnazjum im. Papieża Jana Pawła II w Klimontowie, PSP w Bilczy, PSP w Jugoszowie. Występy młodych aktorów były przeplatane śpiewem kołęd w wykonaniu scholi „Polskie Kwiaty” z pa-

rafii w Klimontowie i zespołu „Przednutki” działającego przy miejscowym GOK-u. Wszyscy uczestnicy otrzymali upominki.

Popularność klimontowskiego przeglądu przyciąga coraz więcej zespołów

Huragan

Z tego domu w Przyszowie trąba powietrzna zerwała pół dachu

PRZYSZÓW. Trąba powietrzna, która przeszła nad Przyszowem, uszkodziła kilka domów. Na szczęście nie było ofiar w ludziach. Z domu Elżbiety Tłusty wiatr zerwał pół dachu. Strażacy zabezpieczyli budynek przed dalszym zniszczeniem. Teraz pani Elżbieta musi się spieszyć, aby odbudować dach przed zapowiadany opadami śniegu.

Z dobrą nadzieją

JAROCIN. Festiwal muzyki chrześcijańskiej organizuje latem tego roku jarociński samorząd. Gmina otrzymała już na ten cel finansowe wsparcie z programu ITERREG w wysokości ponad 25 tys. złotych.

Uczestnicy Festiwalu Dobrej Nadziei, bo tak się on nazywa, będą występować na nowej estradzie, która została zbudowana nad rzeką Gilówka, gdzie w przyszłości ma powstać duży kompleks rekreacyjny.

Ku istocie rzeczy

**SMAK SPOTKANIA
Z BOGIEM**

Dzisiejszy układ czytań jest niesłychanie ciekawy w swojej dynamice. Kto potrafi chwycić te główne myśli, ten już wie, o co chodzi. Proszę zobaczyć, jak od proroka Izajasza poprzez Pawła do Ewangelii Łukasza rozwija się jedna myśl. Właśnie taka, której nam bardzo brakuje w naszym życiu. A mianowicie widzenie ciągłości przekazu, jaki idzie od samego Boga poprzez Chrystusa historycznego do Chrystusa żyjącego i działającego dzisiaj. Izajasz ma widzenie Boga. Co o tym można mówić? Co kto z nas o tym wie? Gdybyśmy przeczytali wszystkie dzieła mistyków nabrzmiałych doświadczeniem doznania Boga, to wszystko w sumie jest bełkotem wobec tego, kim jest sam Bóg. Ludzie padają na twarz i wołają: Święty, Święty, Święty. „Straszną rzeczą jest wpaść w ręce Boga żyjącego” (Hbr 10,31) – pisał autor Listu do Żydów. My, tak jak mrówki, które wspinają się pod wielką górę, chcielibyśmy trochę zaznać tego smaku spotkania z Bogiem. Ale to wszystko jest niesłychanie dalekie od tego, czym ono jest naprawdę.

Ale wiemy przynajmniej, że jest jakieś *mysterium tremendum*, jakaś sprawa, która napawa grozą człowieka, kiedy się z Bogiem spotyka – jest również *mysterium fascinans*, coś, co napawa człowieka zdumieniem i zachwytem. Te dwa uczucia zawsze idą w parze, kiedy stoimy wobec majestatu Boga.

BP WACŁAW ŚWIERZAWSKI

W Stalowej Woli i we Lwowie radzą sobie z integracją

Nie tylko wiedza, ale i serce

W Publicznej Szkole Podstawowej nr 7 im. Mikołaja Kopernika w Stalowej Woli od trzynastu lat uczą się dzieci niepełnosprawne razem ze zdrowymi.

Jakie się z tym wiążą problemy? O tym dyskutowano na konferencji z udziałem nauczycieli ze Lwowa.

W ośmiu oddziałach integracyjnych w „siódemce” uczy się 126 uczniów, z czego 32 to uczniowie niepełnosprawni ruchowo, z autyzmem, zaburzeniami mowy, słuchu, z porażeniem mózgowym, niewidomi. Liczba uczniów w klasie integracyjnej nie może przekraczać 20, z czego od 3 do 5 uczniów jest niepełnosprawnych. Dziećmi zajmuje się dwoje nauczycieli – prowadzący i wspomagający.

– Nauka dzieci w klasach integracyjnych służy otwartości na świat, nie stresuje. Dzieci zdrowe na pewno nic nie tracą, a wiele zyskują. Bo bliski kontakt nauczyciela z uczniami daje większe możliwości jego rozwoju – uważa dyrektor szkoły Małgorzata Hołysz. Jej zdaniem, w szkole integracyjnej liczy się nie tylko wiedza, ale i serce. – Niektóre szczyty można zdobyć tylko razem – powiedziała.

ZDZISŁAW SUROWANIEC

Zdaniem wicedyrektor Magdaleny Belcarz, nauczyciele pracujący w klasach integracyjnych muszą być bardzo twórczy, muszą być także przekonani o prawach, jakie mają dzieci. Pedagog szkolny Małgorzata Szot zwróciła uwagę na konieczność usprawniania niepełnosprawnych uczniów, korygowania ich wad.

Honorata Winiarczyk – dyrektor poradni psychologiczno-pedagogicznej zauważyła, że każde dziecko powinno być oceniane indywidualnie. – Trzeba zwracać uwagę, czy ono się integruje, czy się nie izoluje. Czasem bowiem korzystniejsze dla dziecka jest

Wprowadzenie do konferencji wygłosiła dyrektor Małgorzata Hołysz

kształcenie w szkole specjalnej – usłysze-li zebrani na konferencji.

O swojej szkole opowiedzieli także nauczyciele ze szkoły podstawowej z klasami integracyjnymi przy Ogólnokształcącej Szkole Średniej nr 95 we Lwowie, specjalizującej się w wychowaniu i nauce dzieci z wadami słuchu, niedo-słyszających. O efektach ich pracy świadczy choćby to, że w 2005 roku troje absolwentów z wadami słuchu dostało się na studia.

Konferencja odbyła się w ramach wspieranego przez Unię Europejską projektu „One są wśród nas”. **RD**

Zbudują zbiornik i drogę

Inwestycyjny boom

Modernizacja 30-kilometrowego odcinka drogi wojewódzkiej przebiegającej przez środek gminy Radomyśl nad Sanem to najważniejsza inwestycja w wieloletnim planie rozwoju gminy.

Pierwszy etap, od granic Stalowej Woli do Dąbrowy Rzeszczyckiej, będzie wkrótce realizowany. W wieloletnim planie radni ujęli też budowę 15-hektarowego zbiornika retencyj-

nego w Rzeszczy Długiej. Jego zasadniczą rolą będzie ochrona mieszkańców przed wylwaniami rzeki Łukawica. Wartość tego zadania to około 10 mln złotych.

Ponadto gmina wyda w tym roku 830 tys. złotych na modernizację dróg gminnych w Żabnie, Łązku Chwałowskim i przysiółku Turki. Wśród pozostałych zadań należy także wymienić budowę sal gimnastycznych w Antoniowie i Woli Rze-

zczyckiej oraz ich rozbudowę w Radomyślu i Rzeszczy Długiej, modernizację ośrodków zdrowia w Radomyślu nad Sanem, Antoniowie i Rzeszczy Długiej oraz domów kultury w Chwałowicach, Żabnie, Dąbrowie Rzeszczyckiej i Antoniowie. Dodatkowo w Chwałowicach powstanie także ośrodek sportu. Inwestycje te mają szansę na finansowe wsparcie z programu Rozwoju Obszarów Wiejskich.

AC

Imion

Miłość niejedno ma imię, niejeden subtelny odcień, niejeden aspekt. Horyzonty miłości, niczym otchłanie oceanu, czynią jej smak najśodszy z możliwych. Jednym z takich właśnie imion miłości jest **bezinteresowna pomoc drugiemu człowiekowi.**

tekst i zdjęcia
MARIUSZ BOBULA

Dojrzałą chrześcijańską miłość weryfikuje życie. W diecezji sandomierskiej wiele jest przykładów bezinteresownej miłości, wynikającej z wiary, polegającej na poświęceniu się, oddaniu się jakiejś sprawie czy konkretnemu człowiekowi.

Wysiłek przynosi owoce

– Chcę dać coś z siebie, szczególnie teraz, kiedy jestem na emeryturze, dlatego poświęcam dzieciom swój czas. A ponieważ kocham dzieci i młodzież, robię to z serca – zwierza się Anna Saramańska, kierująca świetlicą środowiskową, istniejącą od kilku lat przy kolegiacie św. Marcina w Opatowie, założoną przez ks. Michała Spocińskiego, proboszcza. Pani Anna jest emerytowaną nauczycielką matematyki. Nie ma własnej rodziny. O swojej charytatywnej pracy tak opowiada: – Różne są odcienie miłości, tak jak różne są potrzeby społeczne. Jedni pomagają bezdomnym, inni zbierają pieniądze na leczenie biednych, a ja daję z siebie wszystko, aby dzieci przychodzące do naszej świetlicy, pochodzące z rodzin dysfunkcyjnych, mogły się nauczyć wielu rzeczy, uduchowić,

nabrać nieco kultury, zabawić i zjeść posiłek. Dbam o całą stronę organizacyjną. I z perspektywy czasu widzę, że wysiłek mój i 45 nauczycieli, którzy zaangażowali się w to dzieło, przynosi dobre owoce. Bóg niech będą dzięki.

Ogrzani ciepłem miłości

– Chyba nie ma nic gorszego od samotności. Kiedy nie ułożyło ci się życie, bo popełniłeś wiele błędów i zaniedbań, kiedy zostałeś sam, co możesz zrobić? Pójść w świat jako bezdomny? Spać pod mostami? Zamarznąć w zimie czy rzucić się pod pociąg? – zastanawia się refleksyjnie ks. Jan Mikos, założyciel i szef Schroniska im. św. Brata Alberta „Nasze gospodarstwo” w Nowym Skoszynie w Górach Świętokrzyskich.

W placówce przebywa 25 osób, w tym 9 kobiet. W zimie schronisko przeżywa obciążenie.

– Zawsze zastanawiałem się, kto weźmie odpowiedzialność za bezdomnych, jeśli zamrzną lub stanie się im jakaś inna krzywda. Przecież to są ludzie! Dlatego właśnie w 2005 roku rozpoczęłam budowę nowego obiektu, który pozwoli nam przyjąć dwa razy więcej osób – dokładnie 50. Co więcej: wszyscy będą mieszkali w komfortowych warunkach, bo powstający obiekt spełnia kryteria unijne. Oczywiście będzie w nim także kaplica – opowiada ks. Mikos.

Schronisko w Skoszynie powstało dzięki ludziom dobrej woli i wielkiemu zaangażowaniu ks. Mikosa. Pomysł pomocy samotnym rolnikom, pozostającym bez opieki, ludziom bezdzietnym i zapomnianym, narodził się w stanie wojennym, kiedy ks. Jan wykladał na tak zwanym Latającym Uniwersyte-

Ks. Jan Mikos, prezes Schroniska św. Brata Alberta „Nasze gospodarstwo” w Nowym Skoszynie w Górach Świętokrzyskich, życie poświęca bezdomnym. W wolnych chwilach rzeźbi figurki Chrystusa

cie Ludowym. Będąc w różnych sytuacjach, widział samotność i biedę wielu rolników. W jego sercu rozpałała się iskra nadziei: „Przecież można, a nawet trzeba im pomóc” – pomyślał. Z biegiem lat placówka rozwinęła się, pozyskując kolejne grunty. Dziś Schronisko św. Brata Alberta w Skoszynie posiada 15 ha ziemi, w tym 2 ha lasu. Większość gruntów

jest uprawiana. Pensionariusze pracują sami, sieją zboże, uprawiają warzywa, hodują krowy, kury i inne zwierzęta. Dzięki pracy podopieczni nie czują się wyrwani ze środowiska wiejskiego.

– Gdybym nie kochał tego, co robię, gdybym nie kochał tych ludzi, pewnie nic by z tego nie wyszło – zwierza się ks. Mikos.

– Mieszkam tu od 12 lat, bo, mówiąc ogólnie, nie ułożyło mi

kochał tych ludzi, nic by z tego nie wyszło

a miłości

się życie rodzinne. Początkowo bardzo trudno mi było zaakceptować nową sytuację, ale z czasem mi się udało. Teraz czuję się tutaj jak u siebie w domu. Schronisko skoszyńskie to dzieło ks. Jana Mikosa, który serce daje, aby nam było lepiej. I ukazuje też drogę do Boga. W ośrodku umiał on wytworzyć atmosferę wspólnoty i modlitwy. Kochamy go za to – wyznaje Tadeusz Szumilewicz, pensjonariusz, zarazem prawa ręka ks. Jana.

Nakarmić głodnych

Wiele parafii zaangażowanych jest w dzieła miłosierdzia. Przy kościołach istnieją parafialne zespoły Caritas albo innego rodzaju grupy charytatywne, zorientowane na pomoc drugiemu człowiekowi.

– Przy naszej parafii działa Mały Zespół Charytatywny – mówi ks. infułat Adam Nowak, proboszcz parafii pw. św. Józefa w Klimontowie.

– Rozdajemy żywność pozyskiwaną z Unii Europejskiej dla osób najuboższych i znajdujących się w dużej potrzebie. Rocznie rozdajemy jakieś 20

ton żywności: mleka, serów, mąki, ryżu, makaronu. Generalnie pomocą materialną obejmujemy ponad 80 rodzin z terenu parafii, ale ta liczba wciąż rośnie – dodaje ksiądz infułat.

Nie inaczej jest w gminie Ożarów, gdzie każdego dnia wydawanych jest 450 zup w szkołach wiejskich i 700 na terenie miasta. Z samej tylko jadalni w Ożarowie, znajdującej się przy Ośrodku Pomocy Społecznej, korzysta dziennie 50 osób i liczba ta stale rośnie.

– W naszej gminie zrozumienie dla pomocy najuboższym wykazują zarówno samorząd, szkoły, jak i parafia i może dlatego ta pomoc jest tak efektywna – ocenia Marcin Majcher, burmistrz Ożarowa.

Z informacji, jakie uzyskaliśmy w Wydziale Polityki Społecznej Świętokrzyskiego Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach, wynika, że w województwie świętokrzyskim ok. 90 tysięcy osób korzysta z programu „Posiłek dla potrzebujących”. To z kolei ukazuje skalę zjawiska. Można sobie już tylko wyobrazić, jak wiele osób wciąż potrzebuje naszej pomocy. ■

W gminie Ożarów każdego dnia wydaje się 450 zup w szkołach wiejskich i 700 na terenie miasta

Ks. prał. Stanisław Szczerek, poświęcając jadalnię w Ożarowie, podarował kierownicze symboliczny upominek – wizerunek św. Brata Alberta

MOIM ZDANIEM

Ks. STANISŁAW KNAP

Miłość to słowo-klucz otwierające niemal wszystkie dziedziny życia. To nieustanny temat literatury, poezji, pieśni, tęsknot i pragnień ludzkich. Najczęściej mówi się o miłości między mężczyzną a kobietą. Słowo „kocham” przez nich wypowiedziane decyduje najczęściej o udanym związku, bowiem miłość jest silnym wzajemnym zobowiązaniem. Tym bardziej że, jak powiada Anna Kamieńska, „słowo kocham może mieć tylko czas teraźniejszy”. Tak jest w kochającym się małżeństwie. Nieprzypadkowo więc Pan Bóg, objawiając swoją miłość do ludzi, posługuje się obrazem małżeństwa właśnie. Miłość małżeńska winna się wzorować na miłości Chrystusa i Kościoła – czytamy w Liście do Hebrajczyków (por. Hbr 8,7–13).

Oczywiście dziś jesteśmy świadomi kryzysów miłości, zwłaszcza w małżeństwie, co w konsekwencji staje się przyczyną plag rozwodów, dramatów dzieci i społeczeństwa. Wszystko to prawda, ale być może warto spojrzeć pozytywnie i z nadzieją. Gałczyński w jednym z utworów pisze: „Ile razem dróg przebytych, ile ścieżek przedseptanych? Ile deszczów, ile śniegów wiszących nad latarniami? Ile listów ile rozstań, ciężkich godzin w miesiącach wielu? I znów upór, żeby powstać. I znów iść, i dojść do celu”. Przemyślcie to! Odmówcie „Pod twoją obronę”, a będzie lepiej i wróci miłość.

Autor złotego gola

Ciągle do tyłu

Rozmowa z **Janem Domarskim**,
piłkarzem w reprezentacji Polski
Kazimierza Górskiego

MARIUSZ BOBULA: *Mecz na Wembley z Anglikami przeszedł do historii, gdyż udało nam się zremisować. Pan strzelił wówczas bramkę. Jak Pan to wspomina z perspektywy czasu. Czy rzeczywiście tamten mecz pozostał dla Pana meczem życia?*

JAN DOMARSKI: – Zdecydowanie tak. To wręcz symboliczny mecz, bo od tego spotkania zaczęliśmy iść do przodu. Rozpoczęliśmy piękną drogę przez mistrzostwa Europy i świata. Światową potęgą nie byliśmy, ale należeliśmy do czołówki, dużo bardziej niż teraz. Mieliśmy zresztą fantastycznego trenera – Kazimierza Górskiego, który umiał to wszystko dobrze poukładać, dzięki czemu osiągnęliśmy sukces.

Od pewnego czasu polska piłka nie może wyjść z impasu, choć kilka ostatnich wygranych meczy jest pewnym zwiastunem nadziei. Ale od połowy lat 80. jesteśmy gdzieś w tyle. Z czego wynika ten kryzys?

– To oczywiście bardzo złożony problem. Ale spróbuję odpowiedzieć małym porównaniem. Zestawmy np. piłkę polską i argentyńską. W Argentynie futbol jest sprawą narodową. Tam dla piłki robi się wszystko, a w Polsce niestety nie

zawsze, choć mówi się, że piłka jest naszym sportem narodowym. Ale może się okazać, że siatkówka będzie naszym sportem narodowym... Pamięta pan: Fibał zrobił wynik – była mania tenisa, Małysz był genialny – była „Małyszomania”, Otylia Jędrzejczak zdobyła złoto – była fascynacja pływaniem. Wszystko to tak faluje. Nie ma stabilnej i konsekwentnej pracy, pracy u podstaw.

Obecnie kieruje Pan reprezentacją 14-latków województwa podkarpackiego. Dostrzega Pan talenty, które mogą dostać się do kadry?

– Oczywiście, że są utalentowani chłopcy. Ale co z tego, jeśli ze wszystkim jesteśmy do tyłu. Nie mamy np. ani jednego sztucznego i pełnowmiarowego boiska. Brakuje pieniędzy, a to denerwuje i czasem odbiera siły.

Wróćmy jeszcze do reprezentacji Polski. Czy pod skrzydłami nowego trenera mamy szansę na wielki powrót do światowej czołówki?

– Coś zaczęło się dziać. Mecz z Portugalią, który był świetny, daje wiele nadziei. Jeśli na wiosnę podtrzymamy tę dyspozycję, którą mieliśmy pod koniec jesieni, wówczas będzie można powiedzieć, że coś drgnęło. Polacy są zdolni do pokazania się w jednym meczu. Mam wrażenie, że nie potrafimy przez dłuższy czas utrzymać formy.

Spotkanie z prof. Januszem Ciskiem

Prawicowo-lewicowy Marszałek

„Józef Piłsudski z perspektywy 140. rocznicy urodzin – nowe publikacje i wydarzenia związane z rocznicą” – to temat wykładu wygłoszonego przez prof. Janusza Ciska w piątek 19 stycznia w Miejskiej Bibliotece Publicznej im. Michała Marczaka.

Okazuje się, że Piłsudskiego nie da się jednoznacznie sklasyfikować. Był prawicowcem, lewicowcem, trochę konserwatystą, trochę liberałem. Jednak bezsprzecznie dla wielu pozostaje wzorem w sensie wojskowym i politycznym. Idealnie wpasowu-

Prof. Janusz Cisek przybliżył mniej znane karty z życia marszałka Józefa Piłsudskiego

MARIUSZ BOBULA

JAN DOMARSKI

Ur. 28 października 1946 roku w Rzeszowie, piłkarz grający na pozycji napastnika, reprezentant Polski, uczestnik i zdobywca trzeciego miejsca podczas mistrzostw świata w Niemczech w 1974 roku. Ligowej piłki uczył się w Stali Rzeszów. Dwukrotny mistrz Polski ze Stalą Mielec (1973, 1976). 17 października 1973 w 57. minucie zdobył bramkę w meczu Polska–Anglia (1:1) na stadionie Wembley, który przesądził o awansie reprezentacji Polski do mistrzostw świata w Niemczech. W reprezentacji Polski rozegrał 17 meczów i strzelił 2 gole.

je się zarówno w obraz człowieka Polski „Solidarnej”, jak i lewicowej. Podczas wykładu prof. Cisek wręczył najstarszemu obecnemu na sali kalendarz z wizerunkami bohaterów narodowych. Można było przeglądać katalog stałej wystawy Muzeum Wojska Polskiego „Drogi do niepodległości”, a także kupić książki historyczne: „Polskie hymny narodowe”, „Rok 1914 w dokumentach i relacjach”. „Lista strat Legionów Polskich 1914–1918”. Wykład zakończył się pytaniami słuchaczy.

Janusz Cisek jest profesorem nauk historycznych na Uniwersytecie Jagiellońskim, a także dyrektorem Muzeum Wojska Polskiego.

SYLWIA BORNOS

Małe porcelanowe arcydzieła

Powiew Państwa Środka

Po raz pierwszy w Stalowej Woli gości kultura Dalekiego Wschodu. Tajemnice Państwa Środka, od wieków fascynujące Europejczyków, przybliży wystawa „Historia chińskiej porcelany od X wieku do czasów współczesnych”, gromadząca około 200 oryginalnych wyrobów.

Liczne wazy, wazon, czajniki oraz figury reprezentują najbardziej charakterystyczne zjawiska, rodzaje i kierunki rozwoju szlachetnej sztuki porcelany. Obrazują etapy rozwoju technik zdobienia, zmian i udoskonaleń wprowadzonych w różnych okresach historycznych przez 1000 lat – od czasów panowania kolejnych dynastii aż do obecnych rządów ChRL.

Porcelana od wieków posiadała w Chinach wyjątkowe znaczenie pośród wszystkich artystycznych wyrobów. Produkowana była zarówno na potrzeby dworu cesarskiego, jak i do celów ceremonialnych lub kultowych, ale również dla gospodarstw domowych do codziennego użytku. Często ze względu na swoją wartość stanowiła swego rodzaju dworską walutę służącą do kupowania stanowisk w administracji państwowej. Była także oryginalnym i cenionym instrumentem muzycznym. Dzięki tak po-

wszecznemu wykorzystaniu na terenie Chin powstały wielkie ośrodki produkcji naczyń porcelanowych, wśród których najslawniejszy był Jingdezhen, który za panowania dynastii Yuan zdobył tytuł Chińskiej Stolicy Porcelany. Właśnie z Jingdezhen pochodzi większość dzieł prezentowanych na wystawie.

Z pewnością wyroby chińskich ceramików i jej dekoratorów – malarzy przepelnione są chińskim duchem. Sami artyści, opisując proces tworzenia, mówią, że w każdym załamaniu formy, każdej namalowanej kresce zamknięta jest energia – energia twórcy, energia ruchu narzędzia, a także energia otaczającego świata. Wystarczy tylko zbliżyć się do naczynia, popatrzeć na nie przez chwilę, pobyc z nim, żeby ją odczuć. – Uzupełnieniem wystawy jest film, odkrywający tajemnice produkcji chińskiej porcelany. Będą również multimedialne prezentacje, ukazujące świat chińskiej kultury i techniki – mówi Michał Majowicz, koordynator wystawy w muzeum stalowowskim.

Na 10 i 11 lutego zaplanowano „Weekend z kulturą chińską”, obejmujący m.in. ceremonię parzenia herbaty, warsztaty chińskiej kaligrafii i warsztaty ceramiczne.

Organizatorem wystawy, którą można oglądać do 7 marca 2007 roku, jest Polsko-Chińska Fundacja Promocja Kultury i Sztuki DONG FENG.

AG

Słynna porcelana chińska pochodzi z unikatowych kolekcji prywatnych

KOMENTARZ TYGODNIA
PIOTR NIEMIEC

redaktor naczelny „Tygodnika Nadwiślańskiego”

Porządni ludzie

Dawni opozycjoniści przecierają oczy, bo oto w siedemnaście lat od niepodległości Polski władze deklarują zamiar rozliczenia już nie tylko tajnych współpracowników SB, ale i funkcjonariuszy komunistycznej policji politycznej. Ustawa o deubekizacji, w której zostanie jednoznacznie zapisane, iż Służba Bezpieczeństwa była organizacją przestępczą, stanowi ważny element rozliczenia PRL. – Jeśli rzeczywiście dojdzie do uchwalenia tej ustawy, to w końcu przywrócone zostanie elementarne poczucie społecznej i historycznej sprawiedliwości. Zło nazwane zostanie złem, ubek przestępcą, a realny socjalizm zbrodniczym systemem – twierdzą moi przyjaciele, którzy w latach 80. ubiegłego wieku byli śledzeni, przesłuchiwanym, wyrzucani z pracy i studiów, internowani i skazywani na więzienie za swoją patriotyczną postawę. A dzisiaj wielu z nich żyje za marne grosze, nieraz w zupełnym zapomnieniu.

Nie chcę być zgryźliwy, ale na przeprowadzenie tej operacji czekałem tyle lat, że przestałem mieć nadzieję na dziejową sprawiedliwość w postaci aktu prawnego, odbierającego dawnym funkcjonariuszom reżimu nie tylko „spokój dusz”, ale i przywileje w postaci wysokich rent i emerytur. Zbyt długo Polacy karmieni byli belkotem o „ludziach honoru”, którzy w sposób pokojowy przerzucili most pomiędzy PRL i III RP. Zbyt długo mącono im w głowach wizję „pokojowej rewolucji”. Naprawdę zbyt długo, bo dzisiaj młodzi postkomuniści, ideowe dzieci Jaruzelskiego, mówią o ubekach „porządni ludzie”. To nie tylko przejaw wielkiego pomieszania pojęć, ale przede wszystkim moralnego nihilizmu i cynicznego puszczania oka do elektoratu, który za wzór państwa prawa wciąż uznaje PRL, a za mężów stanu członków Biura Politycznego KC PZPR i Wojskowej Rady Ocalenia Narodowego.

Dobrze, że będzie oczyszczenie, naprawienie krzywd, potępienie zbrodni. Co jednak zrobić z takim panem X., mieszkańcem jednego z miast naszego regionu? Był oficerem Służby Bezpieczeństwa (powiedzmy, że w kontrwywiadowczej osłonie przemysłu) i chyba na tyle dobrym „czekistą”, że wysłano go na specjalistyczne studia do ZSRR. A później demokratyczna władza pozytywnie go zweryfikowała i uczyniła szefem miejscowej komórki Urzędu Ochrony Państwa, choć nie był bohaterskim major-em Hodyszem z Gdańska. Pan X jest już od lat poza służbą i pracuje dla samorządu. No i mamy kłopot z panem X. Wyrzucić go z roboty? Zabrać mu esbecką emeryturę? Ale przecież służy, jak umie, wolnej Polsce – w końcu „solidarność” komisja uznała go kiedyś za przydatnego, tak jak zrobili to dzisiaj prawicowe władze miejskie.

Przypominając życiorys pana X, nie miałem zamiaru lać wody na młyny młodych „historyków” z SLD. Chcę jedynie uświadomić Czytelnikom, że zabieramy się za naprawę państwa o wiele lat za późno. I możemy mieć z tym zadaniem dużo problemów.

PANORAMA PARAFII

Koprzywnica. Parafia pw. Matki Bożej Różańcowej

Zapach starożytności

Pierwszy kościół pw. Wszystkich Świętych miał tu powstać z dawnego dworku myśliwskiego. Konsekrowano go w 1139 r. Pierwsza wzmianka o parafii w Koprzywnicy pochodzi z roku 1277. W 1470 roku natomiast istniał już w Koprzywnicy murowany kościół, któremu 21 lat później nadano tytuł fary. Starożytność przebija się z tych majestatycznych murów w centrum Koprzywnicy.

Do kościoła przylegała XVII-wieczna, istniejąca do dziś, kaplica i niewielka zakrystia. Zachował się cenny, ze względów historycznych, litograficzny widok świątyni od strony południowej. Miała ona cechy budowli gotyckiej, choć niewykluczone, że w jej murach zawarte były starsze romańskie elementy. Jednak świątynia ta nie przetrwała XIX wieku.

W roku 1821 nastąpiło przeniesienie parafii do opuszczonego, pocysterskiego kościoła. Tym samym opuszczone fara zaczęła podupadać i z czasem popadła w ruinę. Ówczesny biskup sandomierski J. Goldman, widząc to wszystko, kazał ją rozebrać. Pozostawiono jedynie kaplicę Matki Bo-

Majestatyczne prezbiterium kościoła

żej Różańcowej, którą wzniesiono w latach 1693–1694 z fundacji ks. Szymona Wojciechowskiego, ówczesnego proboszcza i dziekana Koprzywnicy. Społeczeństwo miasta przywiązane do dawnej parafii wystawiło obok kaplicy ażurową, murowaną dzwonnice w 1856 r. Świątynia swoją świetność otrzymała w latach 1872–1874, kiedy to dzięki staraniom ks. Juliana Wosińskiego uzyskano zgodę gubernatora Anuczyna na dostawienie do barokowej kaplicy przedsionka, który w praktyce okazał się dużą nawą.

Mimo zniszczeń w okresie I wojny światowej, mieszkańcy Koprzywnicy postanowili odbudować swoją świątynię. W latach 50. i 60. XX wieku trwały prace remontowe przy kościele. Mimo zniszczeń w okresie I wojny światowej, mieszkańcy Koprzywnicy postanowili odbudować swoją świątynię. W latach 50. i 60. XX wieku trwały prace remontowe przy kościele. Mimo zniszczeń w okresie I wojny światowej, mieszkańcy Koprzywnicy postanowili odbudować swoją świątynię. W latach 50. i 60. XX wieku trwały prace remontowe przy kościele.

ZDJĘCIA MARIUSZ BOBULA

skup sandomierski Wacław Świerżawski erygował w Koprzywnicy nową parafię pod wezwaniem Matki Bożej Różańcowej, a kościół ten stał się kościołem parafialnym. Ks. dr Jacek Staszak, pracujący tu od roku 2000, przeprowadził wiele ważnych inwestycji.

– Przede wszystkim rozbudowano kościół, powiększając go niemal dwukrotnie, wygospodarowując jednocześnie 3 sale katechetyczne z zapleczem. Dzięki temu w kościele uzyskano ogółem 300 miejsc siedzących. Poprawiono ponadto mur i chodnik wokół świątyni. Przeprowadzono remonty w kościele filialnym w Łukowcu. Powstała nowa plebania w rozbudowanym i zaadaptowanym domu (2002–2003). To wszystko pokazuje, że parafianie bardzo się angażują i utożsamiają się z parafią. To cieszy – zwierza się ks. Staszak.

MB

Kościół ten postawiono w roku 1139 na najwyższym wzniesieniu obok rynku, na dawnym miejscu pogańskiego kultu

KS. JACEK STASZAK

ur. 29 lipca 1950 r. w Biłgoraju. W Koprzywnicy proboszczem jest od roku 2000. Ponadto jest dziekanem dekanatu, wiceoficjałem Sądu Biskupiego w Sandomierzu, wykładawcą prawa kanonicznego w WSD, diecezjalnym duszpasterzem prawników, kierownikiem diecezjalnych ruchów i stowarzyszeń katolickich.

ZDANIEM PROBOSZCZA

Ludzie chętnie przychodzą również na nabożeństwa fatimskie i Różaniec. Mamy wiele prób i podziękowań od wiernych, zanoszonych do Matki Bożej, i to jest jakaś cecha charakterystyczna. Dobrze zorganizowaliśmy pomoc charytatywną. Przy parafii istnieje koło Caritas, w które zaangażowanych jest 6 pań. Żywność pozyskujemy z Banku Żywności: ryż, cukier, mąkę, kaszę, makaron, sery. Z pomocy Caritas korzysta regularnie 210 osób. Niezależnie od tego, dwa razy w roku, to znaczy w Wielkim Poście i w Adwencie, parafianie sami składają do specjalnych koszy dary żywnościowe, które później rozdajemy najbiedniejszym. Chcę rozbudzić tego ducha solidarności, bo mam świadomość, że ludzie potem bardziej się szanują i dążą do braterstwa, a o to przecież chodzi. Przy parafii istnieją stowarzyszenia i ruchy: KSM, oaza, LSO, koła różańcowe, Legion Maryi, duszpasterstwo nauczycieli i zespół Caritas.

Zapraszamy do kościoła:

Msze święte:

- Niedziele i święta: 7.30, 9.00, 11.00, 18.00 (17.00 zimą);
- Dni powszednie: 7.00; 18.00 lub 17.00 (zimą)

GOŚĆ SANDOMIERSKI

sandomierz@goscniedzielny.pl

Adres redakcji: ul. Staromiejska 11, 27-600 Sandomierz

tel. 015 832 76 60 faks 015 832 76 61

Redagują: ks. Roman Bogusław Sieroń – dyrektor oddziału, Mariusz Bobula, Marta Woynarowska